

MOBING U NAŠEM OKRUŽENJU

Nebojša Paunković

POLIKLINIKA „PAUNKOVIĆ“, ZAJEČAR

Mobing je pojava u životinjskom svetu u kojoj čopor izbaci najslabije jedinke [1]. Izopštene životinje su na taj način osuđene na propast, odnosno na smrt. Poslednjih godina se sve više govori i piše o mobingu u ljudskom društvu [2,3]. Primer takve pojave, onemogućavanje našim kolegama da se bave poslom za koji su se kvalifikovali, predmet je ovog saopštenja.

Pre aktuelnog Zakona o zdravstvenoj zaštiti, donetom 2005. godine, sa nama su radile i dve kolegice, molekularni biolozi po primarnoj edukaciji, koje su završile specijalizacije medicinske biohemije. Radi se o poznatoj zaječarskoj službi za nuklearnu medicinu koja je nedavno proslavila jubilej 45 godina postojanja [4,5]. U to vreme tzv „zdravstveni saradnici“ (biolozi, farmaceuti) mogli su da specijaliziraju neke medicinske oblasti, na pr medicinsku biohemiju. Zakon donet 2005, uveo je bitne promene. Farmaceuti su prebačeni u zdravstvene radnike, a biolozi (i molekularci) su ostali u kategoriji zdravstvenih saradnika. Tada je otpočeo pravi mobing ove grupe ljudi.

Molekularci su mala grupa stručnjaka, visoko edukovanih i najčešće jako sposobnih, pogotovu što je ovde reč o ljudima koji su na osnovu važećih zakona i propisa, završili specijalizaciju i položili specijalistički ispit na medicinskom ili farmaceutskom fakultetu. Nekoliko godina su uspešno radili, često rukovodili laboratorijama. Mnogi od njih su položili i magistarski ispit ili čak odbranili doktorsku tezu (doktorat medicinskih nauka).

Novi Zakon o zdravstvenoj zaštiti, praćen Zakonom o komorama, nije predvideo ovakav slučaj. Za rad u zdravstvenoj službi predviđene su licence. Licencu za rad izdaje nadležna Komora biohemičara. U uvodnim pasusima se kaže da članovi komore mogu biti samo lekari i farmaceuti !? Znači kolege po struci, medicinski biohemičari, ne mogu da dobiju licencu od svoje komore (mobing od strane kolega biohemičara). Zakon o zdravstvenoj zaštiti je pokušao da izmenama i dopunama ispravi ovu nelogičnost, ali članovi 198a i 198b, predviđeni za izmenu nikada nisu izmenjeni (odnosno „nisu urađena prateća akta“). Drugim rečima mobingu se pridružuju i članovi lekarske profesije.

Ja lično ne prihvatam da učestvujem u ovoj raboti. Radio sam godinama sa dve kolegice koje su sada žrtve bespoštednog mobinga. Jedna je radila u službi kojom sam rukovodio a druga je i sama više godina bila na njenom čelu. Želim da kada vidim na Googlu preko 140 citata radova u kojima je ona autor a ja saradnik (ili obrnuto) da se bar postidim u ime profesije koje je imala većinu u čoporu.

Prim. Dr med sci Nebojša Paunković

Post scriptum: ovaj tekst sam ponudio za štampu Glasniku Lekarske komore Srbije i Medicinskom glasniku sa Čigote. Prvi nisu odgovorili ni da su primili tekst, a drugi (mada su rekli da saučestvuju sa osobom o kojoj je reč) nisu ga štampali.

LITERATURA:

1. Baltazarević Vesna: Tuđi ljudi, (200 str), Prosveta, Beograd, 2013
2. Baltazarević Vesna: Maska u koferu (127str.), Mali Nemo, Pančevo, 2006
3. Baltazarević Vesna: Mobing – komunikacija na četiri noge (207str.), Mali Nemo, Pančevo, 2007.
4. Paunković Nebojša. Moja sećanja. Timočki medicinski

Adresa autora: Nebojša Paunković, POLIKLINIKA „PAUNKOVIĆ“, ZAJEČAR

E-mail: poliklinika.paunkovic@gmail.com

Rad primljen: 25.04.2019. Elektronska verzija objavljena: 13.05.2019.

www.tmg.org.rs

5. glasnik 2014, 4 (39) 157-160

Slobodan Ilić, Nuklearna priča. Timočki medicinski glasnik 2014, 4 (39) 161-163